

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 28. Ecclesia Constantinopolitana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV.

A.C. 1303.

§. XXVIII.

*Ecclesia Constantinopolitana.**Sup. lib. 89.*

§. 26.

Pachym.

l. 10. c. 31.

Imperator Andronicus dubitans, an Patriarcha Joannes Cosmas munus legitime deposuisset, Episcopos, Clerum, & monachos congregaverat, & cum eis hac de re deliberando dies traducebat. In diversas abibant sententias. Cosmæ addicti aiebant non adeptum satisfactionem de calumnia contra se sparsâ fuisse coactum abire munere; post resartam injuriam mox rediturum. Putatum juramentum esse duntaxat loquendi modum, quem inconsideranti doloris acerbitas expressisset. Reliqui dicebant eum abisse cogitato, & tam serio jurasse, ut in abdicationis suæ litteris id memoraret. Haud posse Patriarcham amplius agnoscere hominem perjurii convictum. Hac disputatione perduto multo tempore consensus est, ut Joannes ipse rogaretur, quid censeret de abdicatione ac juramento suo? Propterea missi ad eum sunt Athanasius Patriarcha Alexandrinus & duo Episcopi Imperatoris & Concilii nomine.

6. 32.

Respondit scripto: Haud contendo me jurasse utendo verbis mihi familiaribus. Si congregati quadraginta Episcopi omnes abdicationem meam reputant veram,

veram, & legitimam, eorum sententiæ me submitto. At vero si vel tres eam judicant nullam, accedo illis, & servo potestatem a Spiritu Sancto mihi traditam. Cæterum justam habeo causam conquerendi de sacra Majestate tua & de vobis Episcopis, quod ante octo jam menses violatam infontis famam necdum vindicaveritis. Meum non erit reddere rationem damni, quod Ecclesia inde accipit. Cum Imperator id responsum cum Concilio communicasset, contentio duarum partium plus quam antea exarsit: nec concludi quidquam potuit. Joannes tamen porro nominabatur in precibus publicis: ac domestici ejus custodiebant semper palatium patriarchale.

Sæcul. XIV.
A.C. 1303.

c. 33.

Interim Andronico in mentem venit partes Deo acceptissimas esse Arsenianas et si Joanni Cosmæ maxime oppositas. Igitur eas reliquis conjungere denuo tentaturus, quinque de præcipuis Arsenitarum clam de nocte venire jussit; & pro fundamento consultationis voluit conservari factam consecrationem tam Patriarchæ Joannis quam reliquorum Præsulum: nam Josephi mentio nulla fiebat amplius. Metuebat scilicet Imperator, ne factionem unam placans aliam turbaret: quærebant vero pacem integram Arsenitæ cupiebant initium duci a creatione novi Patriarchæ, ac exquisitum a

Hist. Ecclesiast. Tom. XXII. L1 se

Sæcul XIV. se virum idoneum esse perhibebant: sed
A.C. 1303. ut firmum poneretur concordiae funda-
 mentum, volebant eum eligi atque con-
 secrari per Episcopos suarum partium
 duntaxat, non per illos, qui sensissent cum
 Latinis. Ergo pro Patriarcha propone-
 bant Episcopum Marmaricensem in insu-
 lis Cycladibus tanquam senem pridem
 que initiatum, & neutiquam participem
 eorum, quæ cum Latinis acta fuissent.

Imperator, qualis vir hic esset, inda-
 gans comperit gravia in eo vituperari,
 quod venale fecerit sacerdotium, quod
 per unicam cerimoniam eundem Ordi-
 nem pluribus simul, non sigillatim contu-
 lerit, aliaque peccaverit contra canones.

v. Poffin. not. Hæc objicienti Andronico Arsenitæ re-
p. 546. spondebant ob difficultatem temporis ea
 esse dissimulanda: & ille, quod in studio
 cum Græcis reliquis eos reconciliandi
 affirmasset animum, pariter conniven-
 dum duxit. Itaque promisit se proba-
 turum omnia, quæ facerent: pactoque
s. 34. scripto mandata fuit. Eo res erat locu-
 ac Præsules de abdicatione & juramen-
 to Joannis Cosmæ inter se disceptare pre-
 gebant, cum intervenit casus, qui muta-
 vit scenam.